

یادمان امپراتوری هخامنشیان در موزه لندن - انگلستان

نمایشگاه تاریخ شاهنشاهی ایران در دوران هخامنشیان در ۱۸ شهریور ماه ۱۳۸۴ در موزه لندن گشایش یافت. در بخش ورودی نمایشگاه نقشه بزرگ شاهنشاهی ایران در دوران هخامنشیان نصب شده و نیز تندیس داریوش بزرگ - بدون سر - در آنجا دیده می شود. نقشه برجسته ای از تخت جمشید صف فرمانروایان کشورهای همجوار و تابع ایران را نشان می دهد که در حال تقدیم پیش کش های خود به داریوش بزرگ هستند.

در یک بخش از نمایشگاه منشور حقوق بشر مبنی بر آزاد بودن انسان که در سال ۵۳۸ پیش از میلاد مسیح توسط کوروش کبیر تنظیم و اعلام شد وجود دارد.

بی. بی. سی لندن در گفتاری پیرامون این نمایشگاه می گوید:

مدارک تاریخی که بیشتر توسط دشمنان ایران نگارش یافته ایرانیان را ملتی ستیزه جو نشان می دهند. هدف نمایشگاه این است که نشان دهد ایرانیان ملتی صلح جو بوده و با عقیده ها و مذهب های کشورهای تابع خود با مدارا رفتار می کرده اند.

مجله ساندی تایمز در نوشتاری زیر نام «پشت پرده ایران» با تعبیرهای تاریخ نویسان گذشته به ویژه پیرامون نبرد پارسیان و یونانیان می نویسد این گونه تعبیرهای نادرست و غیرواقع سبب شده است که تمدن غرب به مدت دو هزار سال رفتار نژادپرستانه و آکنده از غرور رویاروی تمدن های خاورزمین اتخاذ نماید و در توصیف تمدن باستانی ایران از آثار به یادمانده از داریوش بزرگ می نویسد: ایرانیان با استفاده از سواران پیک بر سریع ترین شیوه ارتباطی را داشته اند و اضافه می کند: تخت جمشید که توسط اسکندر ویران شد، چه کسی در این «وحشی گری» مسئول بوده است؟

روزنامه ایندپندنت (استقلال) نوشت: متأسفانه ما گذشته ایران را از چشم دشمنانش می شناسیم.

و روزنامه نیویورک تایمز در نوشتاری می نویسد: اسکندر که به بزرگترین امپراتوری جهان حمله کرد، نه تنها آبهتی ندارد بلکه برای به آتش کشاندن تخت جمشید، انسانی ویرانگر خوانده شده است. و می افزاید: با توجه به استوانه کوروش بزرگ باید این گفته تاریخی را که ایرانیان باستان ستمگر بوده اند رد کرد.

این استوانه فرمان کوروش را پیرامون احترام گذاردن به گرایش های مذهبی و آزاد کردن تبعیدی ها را بیان می کند.

مدیر موزه لندن می گوید: این نمایشگاه به گونه ای آشکار تلاش کرده است بنمایاند که دیدگاه غربیان مبنی بر اینکه امپراتوری هخامنشیان که توسط اسکندر نابود شد، مرکز ستم و استبداد بود، دروغی بیش نیست. •

اپوزیسیون چه راهی را باید در پیش گیرد که به سقوط حکومت جمهوری اسلامی بیانجامد و یک حکومت دموکرات و سکولار جایگزین آن گردد؟

اپوزیسیون با اعتقاد به خواست و هدفی که دارد باید در زمینه فراهم آوردن ابزار مبارزه نسبت به موقعیت و امکانات حریف اقدام نماید. از جمله:

۱- ایجاد همبستگی با کسانی که اینچنین می اندیشند و دارای این هدف و عقیده هستند. بویژه نسل جوان.

۲- با توجه به تهیه طرحهای لازمه و نحوه اجرای آن باید امکانات مالی و بودجه لازمه فراهم شود.

۳- فراهم کردن امکانات مالی در درجه اول از طریق خودیاری و همزمان تماس گرفتن با کسانی که امکانات مالی دارند ولی به علت محضوراتی نمی توانند شخصاً در صحنه حاضر باشند. برای جلب کمک آنان شاهزاده رضا پهلوی و دیگر ایرانیانی که موقعیتی در میان مردم دارند، حتماً می توانند نقش بسزایی داشته باشند.

۴- از طریق تأسیس یک فرستنده تلویزیونی سراسری و جلب اعتماد و اعتقاد مردم به آن می توان علاوه بر رساندن صدای اپوزیسیون و برقرار کردن رابطه با مردم ایران یک منبع درآمد برای این تشکیلات بدست آید. (چه از طریق پخش آگهی و چه از نظر کمکهای مردم).

۵- جلب توجه مجامع بین المللی در ارتباط با نقض قوانین حقوق بشر در ایران و درخواست کمک برای بدست آوردن آزادی مردم ایران، سقوط حکومت اسلامی و جایگزینی حکومتی مردم سالار بجای آن.

۶- روشنگری و افشاگری در مورد جنایات و فساداتی که جمهوری اسلامی را در بر گرفته و مظلومی که نسبت به ملت ایران روا داشته است.

۷- بازگو کردن ضرر و زیان هایی که این حکومت می تواند متوجه امنیت مردم سراسر جهان بکند.

۸- از جوامع بین المللی و مردم کشورهای آزاد بخواهیم که از ادامه هر نوع حمایت از این حکومت خودداری نمایند.

۹- با حضور و شرکت در جوامع بین المللی و نشر اعلامیه های متعدد برای آشنایی مردم نسبت به اقداماتی که صورت می گیرد.

۱۰- در تمامی عملکردهای فوق که از ناحیه اپوزیسیون صورت می گیرد شرط اصلی گرویدن به اصول اخلاقی است. داشتن صداقت، وفاداری و اعتقاد به آنچه که می گوییم و می کنیم را بیش از هر چیز دیگری باید مورد توجه قرار داد. •